

Milí Ohníčci,

měl jsem dnes nedobry den. Hned ráno mi někdo v Studánky ukradl dřevánek, potom se porouchalo čerpadlo a pedníci měli nedostatek vody do cementu, rozsrhl jsem si o švestku pravou dlan' a z výšky atelierového okna jsem převrhl plechovku s luxolem. Samozřejmě na štít, kde jsem měl skicu ke Štikovi. Text se zničil úplně a je nečitelný, ale já si ho pamatuju, i skica je nečitelná, ale tu pas na štěstí umím napsat. Trochu se od té doby lepím k podlaze i na štít, neboť hnědý luxol je lepavější druhý a třetí den, ale Štiku jsem přesto udělal a předělal i polistou pohádku o kak tusech. Některé kresby jsem jen obštíhal. Posílám to všechno osobně ho paní Lomové - Dreclerové a jejím muži Dreclerovi, kteří se to ještě dnes v neděli pokusí odevdát. Ale protože asi v neděli nejste v práci, dají se maruše, jestli bude v neděli doma. Neboť všichni bydlí na Peštinách. Je to malér, když spadne

Luxol. To musíte omýt
každou svíčku roztáhnout i gumy, a spousty věcí
musíte vyhodit, neboť se už nehodí na nic,
jiné jsou nečistelné nebo jinak zničené.
Dopisní papír průhledový z toho
vyšel dosti dobře, tak vám na něm píšou.

Doufám, že obřady dostanete
v pondělí včas a ráno. Přinese z pamí
Lupačková šéfredaktorka nebo Džeklerová
a Ivana.

Víc už vám nemůžu napsat, protože
by jim ujel autobus ze Dvora. Je totiž již
načas. Neboť čas, který právě je už není, jak
se pravi v kohoutově na věži kostela. Napis je
ovšem německý a zamalován, ale za vlhka a deště,
jako dnes, vystupuje. Taký jsem si počítal
ošklivě pyšamo, které jsem měl na štaflích.
Neboť ráno přicházívám ~~do~~ do práce v pyšamu.
Jinak jsem špinavej jak prasce, hlavně za
nehtama, a zdřív.

Buděte taky.
Dívky kolíbám do vlasů.

Váš Jiří Kaloušek

P.S. Kopii štiky jistě máte.

